

Arrest

**nr. 173 902 van 1 september 2016
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 18 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juli 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat L. VANBRABANT en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. U woonde in Grozny afwisselend bij uw vader en moeder, die gescheiden zijn. Uw beide ouders zijn redelijk welstellend. Uw vader was vroeger manager, zakenman en politicus. Uw moeder is een zakenvrouw en heeft een couturewinkel voor de elite in Grozny.

Uw vader, N. T. (...), was minister in de regering van de onafhankelijke Tsjetsjeense republiek Ichkeria. Bij het begin van de tweede Tsjetsjeense oorlog in 2000 vluchtte uw vader naar Baku in Azerbeidzjan, waar hij fondsen wierf voor de verderzetting van de gewapende strijd in Tsjetsjenië. De financiering ging naar de rebellengroep van commandant Gelayev. U woonde van 2000 of 2001 tot 2004 bij uw vader in Baku. Vervolgens ging u terug bij uw moeder in Gronzy wonen. In 2006 kreeg uw vader in Azerbeidzjan een ernstig auto-ongeval, waardoor hij deels gehandicapt werd. In 2009 of 2010 sloot

uw vader een akkoord met het regime van president Kadyrov zodat hij terug kon keren naar Tsjetsjenië om er zich opnieuw te vestigen. Hij kreeg garanties dat hij niet geïnterviewd zou worden omwille van zijn positie in de regering van Ichkeria en zijn steun aan de gewapende strijd. Sinds zijn terugkeer naar Tsjetsjenië kent uw vader ook effectief geen problemen meer met het regime.

In 2014 kreeg u zelf problemen in Tsjetsjenië. Een vriend informeerde u dat er in het dorp Dzhalka een bijeenkomst was waar men informatie kon krijgen over jobs bij de militaire diensten in Tsjetsjenië. U was geïnteresseerd en ging op 5 maart 2014 naar Dzhalka. Daar vernam u echter dat de bijeenkomst bedoeld was voor vrijwilligers om zich in te schrijven om te gaan vechten aan de Russische zijde in het conflict in Oost-Oekraïne. U weigerde om in te gaan om dit aanbod. Ongeveer twee weken later kreeg u thuis bij uw moeder bezoek van twee politieagenten die u vroegen waarom u zich niet had opgegeven als vrijwilliger. Na een vriendelijk gesprek vertrokken ze weer. Op 14 april 2014 werd u door 4 agenten thuis opgehaald en meegenomen naar het kantoor van de ROVD (regionale politie) in Grozny. Daar werd u duidelijk gemaakt dat u problemen zou krijgen als u weigerde om naar Oekraïne te gaan vechten. Men verwees ook naar het verleden van uw vader. Na een uur werd u terug vrijgelaten. In mei 2014 kreeg u nog tweemaal bezoek van politieagenten bij u thuis. U werd steeds harder onder druk gezet om naar Oekraïne te vertrekken. Op 12 juni 2014 werd u thuis opgehaald door enkele politieagenten. U werd meegenomen naar een politiekantoor in het dorp Dzhalka in de regio Gudermes. Daar dwong men u, onder bedreiging van foltering, om een document te ondertekenen waarin u instemde met een vertrek naar Oekraïne. U diende binnen enkele weken klaar te zijn voor het vertrek. De politieagenten brachten u vervolgens terug naar huis. Uw Russisch binnenlands paspoort werd ingehouden. U besloot om te vluchten uit het land.

Van 15 juni 2014 tot 9 oktober 2014 leefde u ondergedoken in een appartement dat uw moeder huurde in Gronzy. U ging zelf naar de paspoortdienst in Grozny om een nieuw Russisch binnenlands paspoort aan te vragen, gezien u dit nodig had om een reispaspoort te verkrijgen om naar het buitenland te vertrekken. Een kennis van uw moeder bij de paspoortdienst zorgde dat u binnen twee dagen een nieuw paspoort kreeg. Vervolgens begon uw moeder uw reis naar het buitenland te regelen. In de periode dat u ondergedoken leefde, werd uw broer ook aangesproken door mensen die naar u op zoek waren. Op 16 september 2014 ontving u ook een reispaspoort. Op 7 oktober 2014 verkreeg u bij de Belgische ambassade in Moskou een Schengenvisum voor toerisme.

Op 9 oktober 2014 reisde u met de taxi vanuit Gronzy naar de luchthaven van Sleptslovsk in Ingoesjetië, waar u het vliegtuig naar Moskou nam. Op 11 oktober 2014 reisde u met het vliegtuig vanuit Moskou naar Brussel. Vanuit Brussel reisde u naar Frankrijk, waar u op 21 oktober 2014 asiel vroeg. U vroeg asiel in Frankrijk omdat uw tante daar al jarenlang woonde en reeds het Frans staatsburgerschap had. Via uw moeder, die op bezoek kwam in Frankrijk, vernam u dat u nog een convocatie van het militair commissariaat en de politie had ontvangen. Gezien uw reisvisum werd uitgereikt door België verstuurde Frankrijk een overnameverzoek onder de Dublinregelgeving. Op 15 maart 2015 werd u overgebracht naar België en diende u ook een asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: een Russisch binnenlands paspoort, uw internationaal paspoort, een rijbewijs, een convocatie van het militair commissariaat en een convocatie van de politie.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U vreest dat u in Tsjetsjenië zult worden geïnterviewd door de ordediensten omwille van uw weigering om te gaan vechten in het conflict in Oost-Oekraïne.

Het Commissariaat-generaal kan echter geen geloof hechten aan uw asielaanvraag.

Ten eerste stelt het Commissariaat-generaal ernstige inconsistenties vast tussen uw verklaringen over een belangrijk identiteitsdocument, uw Russisch binnenlands paspoort, dat u ook voorlegde in het kader van uw asielprocedure, en de informatie die het Commissariaat-generaal via een andere bron heeft

verkregen. Zo beweerde u dat uw vorige Russisch binnenlands paspoort werd ingehouden nadat u op 12 juni 2014 werd meegenomen naar het politiekantoor in Dzhalka, waar u volgens uw verklaringen onder dreiging van foltering een document diende te ondertekenen waarbij u instemde om naar Oekraïne gestuurd te worden. U verklaarde dat u vervolgens in juni 2014 een nieuw Russisch binnenlands paspoort verkreeg bij de bevoegde instantie in Gronzy (CGVS, 10-11, 18; vragenlijst DVZ pt. 3.5). U legde dit document ook voor in het kader van uw asielaanvraag. Dit document vermeldt als datum van afgifte 17.06.2014 en bevat stempels van uitgifte van een reispaspoort dd. 16.09.2014 en woonplaatsregistratie in Gronzy sinds 22.05.2013 (cf. stuk 2). Uit informatie die het Commissariaat-generaal heeft verkregen van de Belgische ambassade in Moskou blijkt echter dat u daar bij de aanvraag voor het bekomen van een toeristisch visum een ander Russisch binnenlands paspoort hebt voorgelegd. Het paspoort dat u voorlegde aan de Belgische ambassade in Moskou is in de meeste opzichten identiek aan het paspoort dat u voorlegde aan de Belgische asielinstanties (bv. zelfde pasfoto, zelfde serienummer, identieke handtekeningen van de ambtenaar van de paspoortdienst, identieke stempel van uitgifte reispaspoort op 16/09/2014), behalve dat dit paspoort echter als datum van uitgifte 17.06.2004 vermeldt en dat dit paspoort ook een woonplaatsregistratie in Moskou vermeldt. U blijkt dit 'oude paspoort' effectief te hebben gebruikt tot het moment van uw vertrek uit de Russische Federatie, gelet op de stempel van uitgave van een reispaspoort in september 2014 en gelet op het feit dat u dit oude paspoort ook hebt voorgelegd bij de Belgische ambassade bij uw visumaanvraag in oktober 2014. De vaststelling dat u zich bedient van twee verschillende paspoorten, een oud en een nieuw, dringt verschillende conclusies op. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de vaststelling dat u tot minstens het moment van uw vertrek uit de Russische Federatie uw oude paspoort in uw bezit had uw bewering logenstrakt als zou u dit paspoort kwijt zijn geweest sinds 12 juni 2014. U beweerde immers dat u die dag werd meegenomen door de Tsjetsjeense politie, waarna dit paspoort in beslag zou zijn genomen en waarna u genoodzaakt was een nieuw paspoort aan te vragen (CGVS, 10-11, 18). De vaststelling dat u manifest bedrieglijke verklaringen hebt afgelegd over de inbeslagname van dit belangrijke identiteitsdocument tijdens een cruciale gebeurtenis in uw asielrelaas, namelijk dat dag dat u werd meegenomen door de Tsjetsjeense ordediensten en onder dreiging van foltering zou hebben ingestemd om naar Oekraïne gestuurd te worden, zet de geloofwaardigheid van dit incident én uw hele asielrelaas op de helling. Verder ontstaan het vermoeden dat u door het hanteren van deze twee paspoorten de Belgische asielinstanties hebt proberen misleiden betreffende uw gewoonlijke verblijfplaats. Uw oud paspoort vermeldt immers dat uw woonplaats sinds 4 februari 2009 officieel geregistreerd is in Moskou. Dit document, dat u zoals aangetoond hebt gebruikt tot op het moment van uw vertrek uit het land in oktober 2014, vermeldt géén andere, recentere officiële woonplaats. Het nieuwe paspoort dat werd uitgereikt in juni 2014 en dat u ook voorlegde aan de Belgische asielinstanties vermeldt daarentegen dat u sinds 22 mei 2013 in Grozny geregistreerd zou zijn. Dit doet vermoeden dat u wil laten uitschijnen dat uw hoofdverblijfplaats in Tsjetsjenië was, omdat dit ook kadert in het asielrelaas dat u vertelde aan de Belgische asielinstanties. Overigens kan worden opgemerkt dat ook uit andere stukken in uw visumdossier aanwijzingen te vinden zijn dat u in Moskou woonde, zoals het aanvraagformulier voor het Schengenvisum, waar u zelf een thuisadres in Moskou hebt opgegeven alsook het adres van uw werkgever in Moskou, en een attest dat vermeldt dat u sinds 2012 klant bent bij een bankfiliaal in Moskou. Bij opzoekingen van Cedoca, de onderzoeksdienst van het Commissariaat-generaal, naar uw publieke profiel op internet, werd weliswaar informatie gevonden dat u ook in Tsjetsjenië economisch actief was (cf. COI Case in bijlage), doch de vaststelling blijft dat uit de informatie in uw oude paspoort en uw andere stukken in het visumdossier een verblijf in Moskou blijkt dat u duidelijk verborgen hebt willen houden voor de Belgische asielinstanties. Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het Commissariaat-generaal dan ook dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas onherstelbaar is aangetast.

Ten tweede is uw verhaal over uw gedwongen inlijving om in Oekraïne te gaan vechten ook niet logisch. U kon ook immers geen aannemelijk en aanwijsbare reden geven waarom de Tsjetsjeense autoriteiten precies u zouden willen inlijven. Gevraagd waarom de autoriteiten net u viseerden, antwoordde u dat u het eigenlijk niet wist. U vermoedde dat ofwel uw kennis M. (...) (die u had verteld over het evenement in Dzhalka) hier achter zat, ofwel dat u het probleem zelf had veroorzaakt door naar het evenement in Dzhalka te gaan en daar te weigeren om in te gaan op het voorstel om naar Oekraïne te gaan, ofwel dat het te maken had met het verleden van uw vader bij de regering van Ichkeria en zijn aandeel in het verzet tijdens de tweede Tsjetsjeense oorlog (CGVS, p. 21). Het Commissariaat-generaal meent dat deze uitleg niet overtuigt waarom de autoriteiten specifiek u zouden viseren en waarom men hiervoor zoveel inspanningen zou willen doen. Uw verklaring dat uw kennis M. (...) hiervoor verantwoordelijk zou zijn, is puur speculatief. U gaf ook geen verklaringen over de reden waarom deze persoon u zou willen treffen. Uw bewering dat u het probleem zelf had veroorzaakt door naar Dzhalka te gaan en niet in te gaan op het aanbod om naar Oekraïne te gaan, verklaart evenmin waarom de Tsjetsjeense autoriteiten nadien zoveel inspanning zouden doen om u, een persoon zonder ook maar de minste

militaire ervaring, naar de frontlinie in Oekraïne te sturen. In de Tsjetsjeense context, waar er geen gebrek is aan mensen met ervaring in de gewapende strijd, lijkt het weinig aannemelijk dat men zich dermate veel moeite zouden getroosten (namelijk meerdere bezoeken aan uw huis gedurende een periode van meerdere maanden) om u, iemand die net is afgestudeerd als student management aan de universiteit en die nooit eerder onder de wapens is geweest, gedwongen te rekruteren en in te zetten op het strijdtoneel in de Donbas regio in Oekraïne. Het Commissariaat-generaal meent dat de these dat het verleden van uw vader aan de basis zou liggen van uw problemen evenmin geloofwaardig is. Zoals u zelf verklaarde, had uw vader immers een deal gesloten met het regime van president Kadyrov, waardoor hij kon terugkeren naar Tsjetsjenië om er zich definitief te gaan vestigen. U verklaarde hierbij expliciet dat uw vader sinds zijn terugkeer in 2009 of 2010 geen problemen had gekend met het regime. Het lijkt dan ook weinig waarschijnlijk dat de Tsjetsjeense ordediensten plots u zouden beginnen viseren omwille van uw vader, terwijl uw vader en de andere leden van uw familie zelf met rust zouden worden gelaten. In dit verband kan ook worden opgemerkt dat u verklaarde dat uw broer zowel tijdens de periode dat u ondergedoken zou hebben geleefd in Tsjetsjenië als na uw vertrek uit het land het bezoek zou hebben gekregen van personen die naar u op zoek waren. Gevraagd of uw broer dan zelf ook onder druk was gezet om in Oekraïne te gaan vechten, antwoordde u ontkennend. Dit ontkracht de these dat u specifiek geviséerd zou zijn geweest omwille van het verleden van uw vader nog verder, gezien men volgens deze logica ook uw broer zou moeten viseren. Ten slotte meent het Commissariaat-generaal dat het ook weinig geloofwaardig is dat de Tsjetsjeense ordediensten u na het incident op 12 juni 2014, toen u meegenomen zou zijn naar het politiekantoor en onder bedreiging van foltering gedwongen zou zijn geweest om een document te ondertekenen waarbij u instemde om naar Oekraïne te gaan, zomaar zouden hebben vrijgelaten met de consignes om u klaar te maken om binnen enkele weken te vertrekken. Indien u zich in de periode daarvoor werkelijk zo recalcitrant had opgesteld door ondanks meerdere bezoeken van de politie waarbij de druk telkens werd opgevoerd om toch akkoord te gaan om naar Oekraïne te vertrekken, dan lijkt het weinig aannemelijk dat men u door u vrij te laten zomaar de kans zou geven om de benen te nemen. Het Commissariaat-generaal herhaalt hierbij dat uw verhaal over hoe de autoriteiten u zouden hebben willen verhinderen om te vluchten door uw Russisch binnenlands paspoort in te houden manifest bedrieglijk is, gezien u duidelijk nog over dit paspoort beschikte op het moment van uw vertrek uit het land. Het Commissariaat-generaal besluit dan ook dan bovenstaande opmerkingen, waaruit blijkt dat uw verhaal op meerdere punten weinig logisch overkomt, de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder ondermijnt.

De documenten die u voorlegde, kunnen bovenstaande appreciatie niet veranderen. Uw Russisch binnenlands paspoort, uw reispaspoort en uw rijbewijs attesteren uw identiteit, die in deze beslissing niet in vraag wordt gesteld. Wat betreft uw Russisch binnenlands paspoort werd reeds gewezen op de manifeste poging tot fraude door het hanteren van twee verschillende paspoorten voor verschillende Belgische overheidsinstanties. Verder legde u twee convocaties voor van het militair commissariaat en de politie, die volgens uw verklaringen op het adres van uw moeder werden afgeleverd na uw vertrek uit het land. Het Commissariaat merkt op dat documenten in de asielprocedure slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen. Er werd reeds gewezen op het feit dat uw verhaal over uw bewering dat u gedwongen zou zijn om naar Oekraïne te gaan strijden niet geloofwaardig is. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat dergelijke documenten in de Russische Federatie gemakkelijk tegen betaling kunnen worden bekomen, wat de bewijswaarde van deze stukken verder relativeert.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten waarop u zich beroept om een vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.2.2. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4. Vooreerst is de Raad van oordeel dat de algemene geloofwaardigheid van verzoekende partij wordt ondermijnd door het gegeven dat zij bij haar visumaanvraag gebruik maakte van een vals paspoort waarop bewust verkeerde gegevens werden aangebracht, zoals een registratie te Moskou. Verzoekende partij geeft dit toe in haar verzoekschrift stellende dat haar visum door ene mevrouw S. geregeld werd “*met de nodige creativiteit*” en dat “*personen in Moskou sneller en makkelijker een visum verkrijgen dan personen te Grozny*”. Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt verzoekende partij hierover de communicatie met S. (bijlage 3). Hieruit blijkt dat verzoekende partij er niet voor terugdeinst om valse documenten te gebruiken en verkeerde gegevens te verstrekken aan de Belgische autoriteiten.

2.2.5. Verder acht de Raad het opmerkelijk dat verzoekende partij plots verschillende e-mails tussen haar en S., de vrouw die haar visum regelde, aanbrengt. Uit deze communicatie (bijlage 3 van het verzoekschrift) blijkt immers duidelijk dat verzoekende partij zelf in contact stond met S. om haar visum te regelen, terwijl zij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal, wanneer haar gevraagd werd hoe haar visum werd geregeld, nog stelde dit niet precies te weten en aangaf dat haar moeder dit had geregeld (administratief dossier, stuk 8, gehoorverslag CGVS d.d. 24/09/2015, p. 12). Deze communicatie tussen verzoekende partij en S. is incoherent met het door verzoekende partij opgehangen beeld dat zij in de periode voorafgaand aan haar vlucht ondergedoken diende te leven terwijl haar moeder haar documenten om het land te verlaten regelde (administratief dossier, stuk 8, gehoorverslag CGVS, d.d. 24/09/2015, p. 10 en 12) en doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door haar beweerde omstandigheden waarin zij haar land van herkomst heeft moeten verlaten.

2.2.6. Dat ernstige vraagtekens geplaatst kunnen worden bij de door verzoekende partij beweerde omstandigheden waarin zij haar land van herkomst heeft moeten verlaten – zij zou de Tsjetsjeense autoriteiten vrezen die haar naar Oekraïne willen sturen om daar te gaan vechten en zou sinds haar vrijlating na haar arrestatie op 12 juni 2014 uit vrees voor deze autoriteiten ondergedoken hebben geleefd tot aan haar vertrek – blijkt tevens uit het feit dat zij via een kennis van haar moeder nog een nieuw internationaal paspoort heeft aangevraagd, dat aan haar werd uitgereikt op 16 september 2014. Immers, door het aanvragen van een internationaal paspoort – zelfs indien dit via een derde persoon gebeurt – vestigt verzoekende partij de aandacht van de autoriteiten op haar, daar zij met het aanvragen van een reispaspoort kenbaar maakt dat zij de intentie heeft om het land te verlaten. Het valt bovendien niet te verenigen met de door haar voorgehouden vrees voor de Tsjetsjeense autoriteiten dat zij, die door het aanvragen van een reispaspoort kenbaar heeft gemaakt het land te willen verlaten, het risico neemt om onder eigen naam, met haar eigen documenten, per vliegtuig door de Russische Federatie te reizen en vervolgens vanuit Moskou per vliegtuig, eveneens onder eigen naam en met haar eigen documenten, naar Brussel reisde. Dat verzoekende partij een dermate groot risico neemt door het land op een officiële wijze te verlaten via luchthavens, waar om veiligheidsredenen strenge controlenormen worden gehanteerd, valt niet te rijmen met de door haar voorgehouden vrees voor de Tsjetsjeense ordediensten. Het is immers niet denkbeeldig dat de Tsjetsjeense autoriteiten en de federale autoriteiten tot op een bepaalde hoogte samenwerken en informatie aan elkaar doorspelen om beter te functioneren en verzoekende partij aldus geseind zou worden. Het feit dat de contactpersonen van haar moeder zouden hebben gezegd dat zij niet op de lijst van gezochte personen staat (administratief dossier, stuk 8, gehoorverslag CGVS d.d. 24/09/2015, p. 12) neemt niet weg dat verzoekende partij er geenszins zeker van kon zijn dat zij niet geseind stond op het moment van haar vertrek. Ook strookt haar risicovolle gedrag niet met haar verklaringen dat zij voor haar vertrek ondergedoken leefde uit vrees voor de ordediensten.

2.2.7. Daarnaast is de Raad van oordeel dat de verklaringen van verzoekende partij over haar gedwongen inlijving om in Oekraïne te gaan vechten hoe dan ook niet kunnen overtuigen.

Vooreerst slaagt verzoekende partij er niet in een aannemelijke en aanwijsbare reden te geven waarom de Tsjetsjeense autoriteiten precies haar zouden willen inlijven. Gevraagd waarom de autoriteiten net haar viseerden, antwoordde verzoekende partij dat zij het eigenlijk niet wist. Verzoekende partij vermoedde dat ofwel haar kennis M. (die haar had verteld over het evenement in Dzhalka) hier achter zat, ofwel dat zij het probleem zelf had veroorzaakt door naar het evenement in Dzhalka te gaan en daar te weigeren om in te gaan op het voorstel om naar Oekraïne te gaan, ofwel dat het te maken had met het verleden van haar vader bij de regering van Ichkeria en zijn aandeel in het verzet tijdens de tweede Tsjetsjeense oorlog (administratief dossier, stuk 8, gehoorverslag CGVS d.d. 24/09/2015, p. 21). Wat betreft de verklaring van verzoekende partij dat haar kennis M. hiervoor verantwoordelijk zou zijn, meent de Raad dat dit puur speculatief is. Ook gaf verzoekende partij geen verklaringen over de reden waarom deze persoon haar zou willen treffen. Waar verzoekende partij stelt dat zij het probleem mogelijk zelf had veroorzaakt door naar Dzhalka te gaan en niet in te gaan op het aanbod om naar Oekraïne te gaan, bemerkt de Raad dat dit niet verklaart waarom de Tsjetsjeense autoriteiten nadien zoveel inspanning zouden doen om verzoekende partij, een persoon zonder ook maar de minste militaire ervaring, naar de frontlinie in Oekraïne te sturen. In de Tsjetsjeense context, waar er geen gebrek is aan mensen met ervaring in de gewapende strijd, lijkt het weinig aannemelijk dat men zich dermate veel moeite zou getroosten (namelijk meerdere bezoeken aan het huis van verzoekende partij gedurende een periode van meerdere maanden) om verzoekende partij, iemand die net is afgestudeerd als student management aan de universiteit en die nooit eerder onder de wapens is geweest, gedwongen te rekruteren en in te zetten op het strijdtoneel in de Donbas regio in Oekraïne. De informatie in de “COI Focus” betreffende “Tsjetsjenië – Veiligheidssituatie” d.d. 22 juni 2015 die door verwerende partij werd

toegevoegd aan het administratief dossier (administratief dossier, stuk 15, landeninformatie, deel 4) doet hieraan geen enkele afbreuk. Immers blijkt hieruit louter dat sinds oktober 2014 opnieuw Tsjetsjeense dienstplichtigen opgeroepen worden om hun legerdienst te vervullen in het federale Russische leger en daarnaast wordt nog opgemerkt dat Memorial in een rapport van september 2014 vermeldt dat er Tsjetsjenen meevechten in oostelijk Oekraïne, dit zowel aan de zijde van de pro-Russische rebellen als aan die van het Oekraïense leger. Het plaatsvinden van gedwongen rekruteringen van onervaren Tsjetsjenen met het oog om ingezet te worden in het conflict in Oekraïne blijkt evenwel geenszins uit deze informatie. Ook de these van verzoekende partij dat het verleden van haar vader aan de basis zou liggen van haar problemen kan niet overtuigen. Immers gaf verzoekende partij zelf aan dat haar vader een deal gesloten had met het regime van president Kadyrov, waardoor hij kon terugkeren naar Tsjetsjenië om er zich definitief te gaan vestigen, en verklaarde zij expliciet dat haar vader sinds zijn terugkeer in 2009 of 2010 geen problemen had gekend met het regime (administratief dossier, stuk 8, gehoorverslag CGVS d.d. 24/09/2015, p. 5-7). De uitleg in haar verzoekschrift dat haar vader geen problemen meer kende omdat hij ernstig ziek is en men hem daarom niet meer rechtstreeks kon raken, waardoor het niet onlogisch is dat zij, als *“jonge man in de fleur van zijn leven, enigszins rebels en de oudste zoon van een oud minister in de regering van de onafhankelijke Tsjetsjeense republiek Ichkeria”*, wordt geïnterviewd, volstaat niet om te verklaren waarom de Tsjetsjeense ordediensten plots verzoekende partij zouden beginnen viseren omwille van haar vader. Immers zou het volgens de these dat verzoekende partij specifiek geïnterviewd zou zijn geweest omwille van het verleden van haar vader, logisch zijn dat ook haar broer zou worden geïnterviewd. Echter, toen haar broer zowel tijdens de periode dat verzoekende partij ondergedoken zou hebben geleefd in Tsjetsjenië als na haar vertrek uit het land het bezoek zou hebben gekregen van personen die naar haar op zoek waren, zou deze zelf niet onder druk zijn gezet om in Oekraïne te gaan vechten (administratief dossier, stuk 8, gehoorverslag CGVS d.d. 24/09/2015, p. 20-21).

Aan de geloofwaardigheid van het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas wordt verder nog afbreuk gedaan door de onaannemelijkheid dat de Tsjetsjeense ordediensten verzoekende partij na het incident op 12 juni 2014, toen zij meegenomen zou zijn naar het politiekantoor en onder bedreiging van foltering gedwongen zou zijn geweest om een document te ondertekenen waarbij zij instemde om naar Oekraïne te gaan, zomaar zouden hebben vrijgelaten met de consignes om haar klaar te maken om binnen enkele weken te vertrekken (administratief dossier, stuk 8, gehoorverslag CGVS d.d. 24/09/2015, p. 18). Indien verzoekende partij zich in de periode daarvoor inderdaad zo weerspannig had opgesteld tijdens de meerdere bezoeken van de politie waarbij de druk telkens werd opgevoerd om toch akkoord te gaan om naar Oekraïne te gaan, is het allesbehalve aannemelijk dat men verzoekende partij door haar vrij te laten zomaar de kans zou geven om de benen te nemen.

2.2.8. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift het profiel van haar vader benadrukt en stelt dat volgens voormelde COI Focus d.d. 22 juni 2015 sommige categorieën van personen een hoger risico lopen om geïnterviewd te worden door de autoriteiten, waaronder familieleden van rebellen, wijst de Raad verzoekende partij erop dat het loutere feit dat verzoekende partij beweert te behoren tot een wat als een risicogroep kan worden beschouwd, niet volstaat om de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te krijgen. De voorgehouden vrees dient immers *in concreto* te worden aangetoond. Uit voormelde vaststellingen blijkt echter dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij voorgehouden problemen met de Tsjetsjeense autoriteiten. Verder gaf verzoekende partij aan dat haar vader sinds zijn terugkeer in 2009 of 2010 naar Tsjetsjenië geen enkel probleem kende met het regime en dat ook haar andere familieleden met rust werden/worden gelaten (administratief dossier, stuk 8, gehoorverslag CGVS d.d. 24/09/2015, p. 7).

2.2.9. De door verzoekende partij aangebrachte documenten zijn niet van aard voormelde vaststellingen in een ander daglicht te stellen. Haar Russische binnenlandse paspoort uitgereikt op 17 juni 2014 (administratief dossier, stuk 14, map documenten, doc. 2; bijlage 4 van het verzoekschrift), haar reispaspoort en haar rijbewijs (administratief dossier, stuk 14, map documenten, docs. 1 en 3) attesteren haar identiteit, die op zich niet betwist wordt. Ook de als bijlage bij haar verzoekschrift gevoegde kopie van haar Russische binnenlands paspoort dat werd uitgereikt op 16 juli 2009 (bijlage 5 van het verzoekschrift) bevat louter gegevens omtrent haar identiteit. Wat betreft de twee convocaties van het militair commissariaat en de politie (administratief dossier, stuk 14, map documenten, docs. 4 en 5), die volgens de verklaringen van verzoekende partij op het adres van haar moeder werden afgeleverd na haar vertrek uit het land, wijst de Raad er vooreerst op dat aan documenten die ter ondersteuning van een voorgehouden asielrelaas worden bijgebracht enkel bewijswaarde kan worden toegekend voor zover deze gepaard gaan met een geloofwaardig relaas, wat *in casu* niet het geval is. Bovendien blijkt uit de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd aan het administratief dossier

(administratief dossier, stuk 15, landeninformatie, deel 5) dat dergelijke documenten in de Russische Federatie gemakkelijk tegen betaling kunnen worden bekomen, wat de bewijswaarde van deze stukken verder relativeert.

2.2.10. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.11. Aangezien verzoekende partij zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen beroept dan degene aan de grondslag van haar asielrelaas en gezien de *supra* gedane vaststellingen waaruit blijkt dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan dit asielrelaas, toont verzoekende partij niet aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De Raad stelt vast dat uit de gegevens van het administratief dossier, meer bepaald de “COI Focus” betreffende “Tsjetsjenië – Veiligheidssituatie” d.d. 22 juni 2015 (administratief dossier, stuk 15, landeninformatie, deel 4) blijkt dat, hoewel Tsjetsjenië niet vrij is van problemen, de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen gezien het gericht en gelimiteerd karakter van deze handelingen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij vooral om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door de acties beperkt. De situatie is er actueel dan ook niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.2.12. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.2.13. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend zestien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT